

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Батир Ю.В.

студентка,

Університет економіки та права «КРОК»

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА РЕФОРМУВАННЯ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

В даний час в Україні відбувається низка реформ, які стосуються всіх сфер життєдіяльності. В тому числі, реформа сфери охорони здоров'я держави. Актуальність цієї реформи є досить високою, адже ця надзвичайно важлива сфера суспільного життя багато років поспіль потерпає від непослідовної соціально-економічної політики та, на відміну від інших галузей, все ще функціонує за застарілою, неефективною моделлю управління та фінансування.

Протягом останніх років, незважаючи на високі загальні витрати на утримання системи охорони здоров'я, значну частку яких громадяни оплачують власним коштом, вона не здатна адекватно реагувати на сучасні виклики щодо підвищення захворюваності, захищати громадян від надмірних витрат на лікування.

Держава завжди зацікавлена у високоефективній діяльності охорони здоров'я, у зв'язку з чим визначає заходи щодо розвитку сфери охорони здоров'я як пріоритетної в діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Державна політика України у сфері охорони здоров'я – це комплекс прийнятих загальнодержавних рішень чи взятих зобов'язань щодо збереження і зміцнення фізичного і психічного здоров'я та соціального благополуччя населення держави як найважливішої складової її національного багатства шляхом реалізації сукупності політичних, організаційних, економічних, правових, соціальних, наукових, медичних заходів з метою збереження громадського здоров'я. Я погоджуюсь з думкою О. Поживілової, що стратегічною метою політики держави у сфері охорони здоров'я є поліпшення стану здоров'я населення [1].

Підходи до формування державної політики реформування сфери охорони здоров'я задекларовано в Конституції України (ст. 43, 45, 46, 48-50) та низці інших нормативно-правових актів [2].

Реформа системи охорони здоров'я – це діяльність, пов'язана зі зміною політики та інститутів охорони здоров'я, через які вона проводиться. Метою реформи є зміна парадигми державної політики, управління, забезпечення переходу до суспільства, де рішення виробляються відкрито, прозоро, демократично, згідно із законами, правилами, нормами і процедурами, що відповідають міжнародним стандартам [3]. Ключовими елементами реформи

є: зміст (пакети реформ, що віддзеркалюють мету, кількість і набір заходів), процес, інститути (організаційні структури, системи управління).

Необхідність реформування сфери охорони здоров'я України зумовлена суттєвими суперечностями між зростаючими потребами населення в медичній допомозі та спроможністю галузі їх задовольнити на засадах якості, доступності, ефективності, рівності та справедливості.

Основною метою реформи медичної сфери є поліпшення громадського здоров'я, забезпечення рівного і справедливого доступу всіх громадян до медичних послуг належної якості. Напрямами реформування сфери охорони здоров'я визначено: розмежування первинного, вторинного і третинного рівнів надання медичної допомоги; створення центрів первинної медико-санітарної допомоги як комунальних некомерційних підприємств; створення для надання вторинної медичної допомоги міжрайонних і міжміських об'єднань комунальних некомерційних підприємств (госпітальних округів); удосконалення системи профілактики захворювань; удосконалення системи фінансування галузі; удосконалення системи контролю якості медичної допомоги та інші заходи [4].

Стратегічними цілями державної політики з питань охорони громадського здоров'я на сучасному етапі мають стати: зниження захворюваності й передчасної смертності різних груп населення за віковими, статевими, професійними, релігійними й іншими ознаками; продовження середньої тривалості життя людини; продовження трудового довголіття і соціальної активності людини; зниження негативного впливу середовища (природного і антропогенного) на стан здоров'я населення; радикальне оновлення системи медичної профілактики захворювань та їх ускладнень і реабілітації осіб, які втратили здоров'я [1].

Отже, як бачимо, в Україні реформування сфери охорони здоров'я здійснюється з урахуванням сучасних тенденцій розвитку медичної галузі та узгоджується з основними напрямками нової Європейської політики в сфері охорони здоров'я «Здоров'я-2020». Проте, незважаючи на комплекс заходів, спрямованих на поліпшення здоров'я нації, системний аналіз інформаційних матеріалів Державної служби статистики України, МОЗ України та наукових праць фахівців у цій сфері свідчить, що медико-демографічні показники та показники захворюваності, які характеризують стан громадського здоров'я, мають негативні тенденції.

Список використаних джерел:

1. Поживілова О. Державна політика України в галузі охорони здоров'я: стан та перспективи розвитку // Державне управління та місцеве самоврядування : зб. наук. пр. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2011. – Вип. 1 (8). – С. 122-132.
2. Конституція України – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
3. Кризина Н. П. Аналіз державної політики в галузі охорони здоров'я в працях українських учених – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej3/txts/GALUZEVE/08-KRIZINA.pdf>
4. Програма економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_2.pdf